

KVINNORNAS TIDNING

N:o 42. 3:dje årg.

21 Oktober 1923

Annonspris: Textsida 25 öre pr mm.
sista sidan 20 öre pr mm.
Längre annonsering rabatt.

Utkommer varje söndag.
Utgivare och redaktör: INGEBORG DAHLLÖF. För annons- och ekonomiavdelningen: EDITH RICKBERG.
Redaktion och expedition: Vallgatan 27, Göteborg. Tel. 18070.

Prenumerationspris:
Helår Kr. 6:—, 1/2 år Kr. 3:50 1/4 år Kr. 2:—,
Lösnummer 15 öre.

Centraltryckeriet, O. Ericson, Göteborg 1923.

Eftertryck tillåtes gärna om "Kvinnornas Tidning", med hela namnet utsatt, angives som källan.

INNEHÅLL.

Utlandskrönika i sammandrag. En mor. Dikt av Ruth Bogren. Den falska kyrkogården. Av Anna Lenah Elgström. Yrkesvalet. Av Gunnel Holzhausen. Hålla de manliga männen på att försvinna? Av Julie Gram. Varför? Av En man. Medansvarig eller icke? Av Tinni. "Herrspalten." Svar av Lena. Tigern. Novell av T. Ramm. Naturkänsla. Av Adar. Får inte en skurgumma åka i egen automobil? Två svar. "Lätt plats" — "100 kronor i ersättning..." Av Ragna Peters. Pensionärssem. Av Plume. Telefonisternas julafton. När musiken spelar. Av Crayon. Kraftuttrycket. Av Opponent. I Rosenhof. Roman av Luise Westkirch.

Utlandskrönika i sammandrag.

Tyska regeringen har genom den mycket omtvistade, men dock slutligen av riksdagen antagna s. k. fullmaktslagen utrustats med en i viss grad diktatorisk makt på det militära, finansiella, ekonomiska och sociala området och kan nu med större kraft än förut ägna sig åt upprettandet av det kaos de inrikespolitiska förhållandena utgöra. Det är värdiga uppgifter regeringen står inför: en ny stabil valuta skall upprättas, livsmedelsbristen avhjälpas, varupriserna hållas nere, den stigande mot revolter tenderande inre oron dämpas, medel utfinnas mot den växande arbetslösheten.

Den monarkistiska rörelsen i Bayern framträder allt mera öppet, allt starkare och samlar sig omkring prins Rupprecht, i vilken man ser landets snart blivande konung. Samtidigt härmed vinner den röda propagandan allt större terräng i Sachsen, den tyska kommuniströrelsens huvudkvarter.

De nationalistiska kretsarna kräva, att regeringsdiktaturen skall avlösas av en militärdiktatur med möjlighet att försätta det vacklande och allt svagare socialdemokratiska partiet ur det politiska spelet.

Försiggär något bakom kulisserna i Tyskland? I Frankrike oroas man över de väldiga inköp tyskarne göra i Amerika av bomull och koppar, en halv miljon bomullsbalar och för 17 mill. dollars koppar under sept. månad! Bomull och koppar ingå som bekant på ett väsentligt sätt i ammunitionstillverkningen! Man måste tillönska fransmännen växande oro och sömnlösa nätter!

I skadestandsfrågan har Belgien utarbetat en ny plan, som skall skärskådas av skadestandskommissionen. Planen, vilken utlovar en väcker och jämn guldström från Tyskland, betraktas av den franska pressen såsom alltför sangvinisk. Ej heller England synes gilla denna plan, vilken antagligen icke sammanfaller med dess intressen. Den

engelska pressen ropar ett "giv akt" med anledning av den förestående konkursrealisationen av de i Ruhr hopade järnförråden. Komma dessa för vrakpris i den franska och belgiska industriens händer, kan den engelska stålindustrien med visshet vänta en mördande konkurrens.

En framstående tysk vetenskapsman, som intervjuats i skadestandsfrågan rörande möjligheten för Tyskland att kämpa sig igenom de hårda tider, som väntas, svarade på följande betecknande sätt:

"Allt beror på, om Frankrike betraktar Tyskland som en värphöna, vilken skall lägga guldägg eller som en höna, vilken man ämnar koka soppa på."

Den engelska regeringen har händerna fulla med svårösta inre frågor: arbetslösheten påkallar enorma och dyrbara nödhjälpsarbeten samt en omfattande emigration för att avledda det ständigt växande befolkningsöverskottet. Den jordbrukande befolkningen begär spannmålstullar, när den eljes måste upphöra med sädesodlingen och utlägga den areal, som nu ligger under plojen till betesmarker. Stadsarbetarna äro emellertid avgjorda motståndare till tullskydd, och det antages att hela den kvinnliga väljarekären delar denna synpunkt, vilken betingas av konsumentintresset att livsmedlen icke fördyras.

En schism har inträtt emellan Frankrike och Schweiz därigenom att det förstnämnda landet, brytande mot traktaten av 1815, förklarar att den franska tullgränsen mot Schweiz skall sammanfalla med den politiska. Det franska arondissementet Gex med en befolkning av 20,000 personer, vilket hittills, i överensstämmelse med traktaten, icke haft tullskydd mot Schweiz får nu ett sådant. Genève förklarar därigenom det givande uppland som det haft i Gex. Schweiz kräver att frågan skall avgöras av internationella domstolen i Haag, men Schweiz är ett av de små landen i världen och Frankrike svarar nej.

Man har, som synes, besvärligt över allt i denna jämmerdal, som med litet god vilja människorna emellan skulle kunna vara ett paradys.

MAXIMER

av La Rochefoucauld.

Det finnes få ting, som i och för sig äro omöjliga — det är snarare energien än möjligheten att utföra dem som saknas.

Nyhetens charme är för kärleken detsamma som doften är för frukten. Kärleken får av den en glans, som snart försvinner och aldrig återkommer.

Det finns onda människor, som skulle vara mindre farliga, om deras natur saknade allt gott.

Vi lämna gärna dem, som tråka ut oss, men vi kunna icke förmå oss att lämna dem, som vi tråka ut.

EN MOR.

Av Ruth Bogren.

Jag såg en gång en mor och hennes son —
den tavlan ofta för mitt minne står.
Ett leende så ljust och underbart
gled över hennes fina anletsdrag
då långtande små händer sträcktes upp
mot henne, som i sanning var en mor.

I kärlek glänste hennes ögon då:
"Min son, min glädje, vad skall du väl bli? —
En ädel man, om jag är vis och stark. —
Vad frön finns där väl dolda inom dig?
Båd ros och tistel, därom är jag viss. —
Skall du bli stark och fin, skall du bli ren
och segrande igenom livet gå?
Skall du ha kraft att motstå frestelsen,
att krossa draken som spyr gift och död? —
Ja, om jag kämpar med ditt bättre jag,
om jag dig lär att smida svärd och sköld
av härdat stål, då segrar du till slut.

Skall idealet, hjärtats vita gud
bli stjärnan, som skall lysa dunkel stig?
Så sant jag kärlek har och vill ditt väl,
så sant ditt hjärtas ljus skall leda dig,
ty frön den första stund du tänka kan
din blick jag vända vill emot dess glans,
liksom jag vänder mig mot ljuset nu
i bön att sådan må min kärlek bli:
helt fri från tanke på min egen ro,
så djup och vis, så allvarsam och stor,
att blott Allfaders kärlek till sin värld
kan stråla med en mäktigare glans.
Först då jag värdig är att kallas MOR." —

Och gossen log, blev sen helt allvarsam,
som om han känd de allvarsordens makt;
hans djupblå stjärneögon strålade
mot henne, som i sanning var en mor.

Den falska kyrkogården.

Av Anna Lenah Elgström.

Författarinnan fru Anna Lenah Elgström-Collijn, som nyligen besökt Göteborg för att för en huvudstadstidning skildra stämningar och händelser från utställningens sista dagar, berättar här nedan, på begäran, för Kvinnornas Tidnings läsekrets om sitt livligaste intryck från den vita, nu redan tillslutna, men dock ännu ej åt glömskan helt förvunna sagostaden.

Fru Elgström skriver:

Det finns platser där man känner att det borde hända något, platser, som redan i sig själva på något sätt äro äventyr. En sådan var Göteborgsutställningen, då jag strax innan stängningsdagen för första gången besökte den, en övergiven ekande labyrinth, där man först kände sig nästan kusligt trist. Det var dock ganska sällsamt och förtjusande, fann jag inom kort, att så där ha den till sitt nästan uteslutande förfogande.

De människor vilka — tvivelsutan —

nat viska till varandra mellan lagerträd och vita pelare.

Högre ständsavdelningens fil av gamla, bleknande herrgårdsrum skulle däremot passat bäst som ram kring en spökhistoria. Sådana äro ju alltid förknippade med vissa rum eller vissa föremål. Tänk om tillhörande spöken på det sättet blivit nödsakade att följa med hit till utställningen och sedan vilsekomna irrat omkring å la spöket i Canterville och viskat sina blodiga familjehemligheter i örat på totalt ointresserade utställningsvaktmästare!

En tredje underbar liten plats var den falska kyrkogården utanför medeltidskapellet. Under dess höga träd var man så långt borta från nutid och storstad. Bullret utifrån hejdades av de höga, vita murarna med deras pelargångar, där man kunde vandra likt en mediterande munk och se de gula löven sakta falla över det tjocka gräset mellan vittrade gravstenar. Ut i grändklet föll en smal ljustrimma från den eviga lampan framför altaret inne i kapellet. Liket ett smalt svärd skar det kryptans mörker; en korstols sniderier, en madonnas blåa mantel glimmade till i tusenårig prakt, en gnista träffade altaret av koppar — från Bergmans konstgjuteri i Stockholm.

Se där, nu är det där igen, det vaga intrycket man hade hela tiden av att något där ändå var på tok. Kapellet var den kyrkliga utställningens pärla — en pärlas pärla alltså — en liten vrå av intensiv stämning, åstadkommen av den pietetsfulla kunskapen hos en arkeolog, som också är diktare. Det har hänt att katoliker, som kommit dit in, knäböjt för madonnabilden som i en riktig kyrka. Ja, någon har framkastat den tanken att både kapellet och kyrkogården även efter utställningens slut skulle upprätthållas — en liten vrå helgad åt andakt och tystnad, ett

memento mori i storstadslivet. Dess upphovsman har alltså nästan åstadkommit att göra det omöjliga möjligt. Vi glömdes nästan att — hur äkta de enskilda föremålen än äro — det hela var ändå bara illusion, pastisch, teater. Nästan, sade jag, inte alldeles. Ty något strävade som sagt ändå emot. Historien om katolikerna hjälpte inte. Stackare, tänkte man, bara helt medlidamt, stackars naiva trosivrare, som narrats att tillbedja ett tomt skrin i ett oinvigt kapell. Det kändes nästan lika stötande som det skulle verkat att finna en sörjande på knä vid någon av de tomma gravarna utanför. Tänk om entusiasterna för dess vidmakthållande skulle få genom sin idé och några hundrade år härefter någon naiv själ, narrad av gravarnas namn och vapen, verkligen skulle hålla andakt vid den i den tron att han stod vid en släktings viloställe. Åtminstone är jag säker på att femhundra år härefter kommer Birger Jarl att anses ligga i den tomma kista en annan högt begåvad estet designerat åt honom vid stadshuset i Stockholm.

Likt ett smalt svärd skar det kryptans mörker; en korstols sniderier, en madonnas blåa mantel glimmade till i tusenårig prakt, en gnista träffade altaret av koppar — från Bergmans konstgjuteri i Stockholm. Se där, nu är det där igen, det vaga intrycket man hade hela tiden av att något där ändå var på tok. Kapellet var den kyrkliga utställningens pärla — en pärlas pärla alltså — en liten vrå av intensiv stämning, åstadkommen av den pietetsfulla kunskapen hos en arkeolog, som också är diktare. Det har hänt att katoliker, som kommit dit in, knäböjt för madonnabilden som i en riktig kyrka. Ja, någon har framkastat den tanken att både kapellet och kyrkogården även efter utställningens slut skulle upprätthållas — en liten vrå helgad åt andakt och tystnad, ett

På det sättet blir den falska kyrkogården en liten läxa om vem som i fråga om livets allvarligaste och djupaste förhållanden har den värdigaste instinkten — esteteten, som av dekorativa hänsyn bygger monument över tomma gravar, eller de, som inte vilja veta av mer än en enda vrå grav — den kvinnorna funno på påskdagsmorgonen!

Sannerligen, jag tycker att herrarna av den förra tiden nästan vore värda att inte få någon egen grav utan allihop läggas i Birger Jarls.

Yrkesvalet.

Diskussion i Svenska Kvinnors Medborgarförbund, Stockholmsavdeln.

Av Gunnel Holzhausen.

En av de svåraste och mest aktuella kvinnofrågorna för närvarande, är de unga flickornas yrkesval. Konkurrensen är stor inom alla områden, det råder trängsel på alla banor. Då härigenom målet för de ungas utbildning i olika yrken visar osäkerhet i fråga om en definitiv utkomst efter lärotidens slut, blir följden den, att fordringarna på utbildningen drivas i höjden, och blott ett fåtal erhålla platser. De övriga måste söka sig in på andra banor och kunna se tillbaka på förspild tid och bortkastade lärpengar.

I allmänhet äga de unga och deras målsmän för liten kännedom om framtidsutsikterna på det arbetsgebit som väljes; sakna ofta exakta uppgifter på krav och villkor, löneförhållanden och beföringsmöjligheter. Man går på måfå igenom kurser och tager examina utan att göra sig reda för vad man egentligen

åsyftar; och så gå åren, tid, pengar och krafter vedervägas, för att man sedan kanske hamnar i ett arbete, vars fordringar och villkor icke stå i rimlig proportion med studietiden, som föregått.

Vad som från början alltså måste framhållas, är behovet av målmedvetenhet hos den som är i tillfälle att välja levnadsbana.

I Frankrike har man redan år 1921 inrättat en byrå, vars uppgift är att stå till tjänst med exakta upplysningar om arbetsutsikterna inom officiella institutioner, undervisningsväsendet o. d., inom lantruket, affärsvärlden etc. Även Tyskland har arbetat i samma riktning, och nu visar sig även i vårt land behovet av en liknande rådfrågningsanstalt.

Tills vidare får man vara glad att yrkesfrågan kommit på dagordningen. I våras blev frågan aktuell till

**SKANDINAVISKA
KREDITAKTIEBOLAGET**
GÖTEBORG - STOCKHOLM - MALMÖ

Avdelningskontor
över hela landet

Egna fonder Kr. 182,000,000:—

Gottgör å insatta medel
högsta gällande ränta

Telegramadress
"Kreditbolaget"

(Inf. gen. Göteborg. Tandläkarsällskapet)

Tandläkare Anne-Marie Heijde

Vasaplatsen 1. Telefon 15500.
Rådfrågning: Vard. 1/2-1/3, övriga
tider efter avtal.

Tandl. Svea Leffler.
Spec. Äkta Porslinsfyllningar.
Viktorieg. 8. Tel. 8958. Vard. utom lörd. 1-2.

följd av översvämning på skolköks-
och folkskoleläroverseminarierna,
och Svenska Kvinnors Medborgar-
förbund dryftade saken, ehuru ej
något möte kom till stånd.

Nu, emellertid, började Medbor-
garförbundet sin höstkampanj med
att utlysa ett offentligt diskussions-
möte om yrkesvalet och inbjöd en del
kända namn till diskussionsinlägg.
Mötet, som hölls i K. F. U. K:s hör-
sal, inleddes av skolköksinspektisen
fröken Gertrud Bergström.

Hon betonade från början, att man
inte kunde vänta sig en mängd märk-
värda, nya uppslag till yrken för
kvinnor, utan vad som för när-
varande kunde utträttas vore att påpassligt
taga till vara de möjligheter, som
redan existera och utnyttja dessa ef-
ter bästa förmåga. Frågan lyder
icke längre: "Vilket yrke passar mig
bäst?" utan: "Var kan jag vinna mitt
levnadsbröd?"

Överproduktionen vid seminarierna
var en typisk bild av nutidsläget.
Förra läsåret funnos 176 sökande
till Södra seminariets 30 platser, där-
av 78 studenter. Liknande siffror
hämtades från de övriga seminarierna
och från handarbetskurserna.

Läkarbanan är överfylld och må-
nga med. kand. söka sig in på tandlä-
karyrket, där ännu någon ljusning
skönjes tack vare reglering av tand-
vården i skolorna, klinikerna etc.

I post, järnväg och telegraf är det
överbefolkat, och staten måste re-
glera tillgången på arbetskraft. Under
krigstiden måste ett stort antal
telegrafistplatser besättas extra.
Följden är, att nu gå 184 lediga.

Kontorsarbetet inskränkes på
grund av de dåliga konjunkturen
och arbetskraftens hjudas till under-
pris. Därtill kommer, att en del
gifta ej ha råd att avstå sina platser,
utan måste behålla dem till hem-
mets utkomst.

Nu voro vi inne på hemfrågan och
det husliga arbetet, talarinnans eget
gebit. Hon ansåg, att inom detta
fält var det dock lättast att nu för-
tjåna det dagliga brödet. Arbetar-
klassen sökte sig nog hellre till fa-
briker och kontor, men medelklassen
tycktes mera benägen för husligt ar-
bete. Det vore önskvärt, om detta
arbete kunde göras mera lockande.
Om lönera reglerades i likhet med
annat arbete, om anseendet höjdes på
detta område, som dock är mera
mångskiftande, och där dugligheten
sätter de snabbaste frukterna.

Föredragshållaren gjorde därefter
en utredning av villkor och fördrin-
gar vid skolköksseminarierna och
därtill anslutna hushållskurser, vid

**PÄRLOR
JUVELER**
i modern infattning fördelaktigast
hos
K. Anderson
Hovjuvelerare. Ö. Hamng. 41.

Min mamma använder
alltid Mustads margarin.

vilka rådde överproduktion. Angä-
ende lanthushållningsskolorna upp-
lystes att därav finnas 30 i vårt land
samt att årligen utexamineras 25 lä-
rarinnor.

Det vore ej så farligt, om en skol-
kökslärarinna ej strax finge plats, ty
hon kan använda sin kunskap i må-
nga andra fall, som husmoder på en
anstalt, i stora lanthem etc.

Tanken leddes in på de år 1917
inrättade s. k. sidokurserna, vilkas
fördringar omfattade god allmän-
bildning och vana vid praktiskt ar-
bete. (Skolköksseminariet fordrar
8 kl. läroverk med överbetyg och or-
dentlig förkurs i någon hushållssko-
la!) Från dessa sidokurser utgå goda
vårdninnor och hushållerskor. En
annan mycket ömtyckt sidokurs är
husmoderkursen för flickor direkt ur
skolorna. Denna är särskilt lämplig
som förkurs till skolköksseminariet
och däri ingå, förutom matlagningen
även barnavård och hemsömnad, en
ypperlig grund för dem som få egna
eller andras hem att sköta.

Ordf. lämnade härefter ordet åt de
inbjudna talarinnorna.

Riksdagsledamoten i Andra kam-
maren, fröken Elisabeth Tamm på
Fogeltofta höll ett ypperligt före-
drag om lantbruket och jordens krav
på kvinnan. Hon ansåg, att kvin-
nan har en stor uppgift som jord-
brukare. Kvinnan har sedan gam-
malt visat sig kunna sköta ett min-
dre jordbruk, och i mejerifacket är
hon erkänd såväl som inom träd-
gårdsskötseln. Den numera ej så
moderna hönsskötseln är ock ett fält,
fullt ut lika bärande nu som förr.

Fröken Tamm menade, att kvin-
nans största uppgift inom lantbru-
ket borde bli ladugårdsskötseln,
som avsevärt borde höjas. "I ny
form skall den gamla tanken fram-
ställas, att kvinnan skall sköta la-
dugården. Och sköta den väl så no-
ga som andra hem", tillade talarin-
nan. "De som arbeta med jorden och
vad därtill hörer skola beredas till-
fälle till god bärning och självstän-
dig ställning", var ett fröken Tamm
gulddord. För övrigt betonade hon
viktigen av jordbrukets omorganisa-
tion. Det kan ej bära sig förrän
frågan får sin lösning, och denna
sker ej genom nedpressande av löner,
genom tull-, trafik- och andra yttre
förhållanden, utan på helt annan
grund, som bottnar i etiska och mo-
raliska synpunkter.

Fröken Gertrud af Klimberg, le-
dare för det praktiska arbetet vid
Socialpolitiska Institutet, redogjorde
för möjligheterna därstädes. Hon
påvisade, att kvinnorna känna behov
av att utbilda sina anlag och få rätt
förståelse för det allmänna arbetet,
där de nu i stor utsträckning ersätta
männen som yrkesinspektriser, kon-
sulenter, m. m. Hon hänvisade till
Centralförbundet för socialt arbete
såsom varande ännu ej alltför be-
lägrat av ansökningar.

Fru Sigröd Qvarnström för Stock-
holms stads yrkesskolor talade om
sömnadsarbetet, som först 1912 or-
ganiserades på allvar. Hon redo-
gjorde för de olika kurserna, löne-
förmåner, m. m. Sömnaden hörde
sedan urminnes tider kvinnan till
och är ett för henne naturligt om-
råde, som kan skänka god utkomst
och tillfredsställelse.

Arkitekt Maja Alvin gjorde ett
kraftigt inlägg i frågan, huruvida
arkitekt- och möbelsnickaryrket vore
lämpligt för kvinnliga utövare.
Framgick så, att utbildningen var

NORDISKA HANDELSBANKEN

STOCKHOLM GÖTEBORG MALMÖ
124 AVDELNINGSKONTOR

Emottager insättningar mot högsta
gällande ränta.

Uthyr brand- och dyrkfria förva-
ringsfack.

Förmedlar köp och försäljning av
aktier och obligationer.

Emottager mot billig avgift (s. k.
öppen deposition) alla slags
värdehandlingar. Avkastning
redovisas omedelbart till depo-
nenten.

Emottager till förvaring i kassavalv
(s. k. slutet deposition) förseg-
lade lådor, konvolut o. dyl.

väl långvarig och krävande kropps-
krafter över kvinnans vanliga mått.
Husbyggnadskonsten var för inveck-
lad: man måste vara såväl arkitekt
som byggmästare, byggnadsingen-
jör, ekonom, materialkännare, även
konstnär. Arbetet på ritkontoren
var föga lockande och litet betalt.

Tandläkaren Sigröd de Verdier
såg ljusare på yrkesfrågan vad be-
träffar hennes eget yrke, där det
visserligen var trångt, men där det
erbjöds andra möjligheter till ut-
komst: som tandläkarbiträden och
tandteknici. Väl ansedda yrken,
ehuru det sistnämnda mindre väl av-
lönat.

Sist yttrade sig ordf. i kvinnliga
kontorist- och expeditörföreningen,

fröken Edith Lindblom och skildra-
de arbetslösheten på kontoristbanan.
Komma fler därin, blir det proleta-
riat. Det vore önskvärt, om Stock-
holms högre folkskolas arbetslinje
ville regleras tillströmmingen. Nästa
vår utexaminerades 6- till 700 elever,
och hundratals gå redan nu utan
arbete. Expediter hade det bättre
och äga befordringsmöjligheter. Med
språkstudier torde dessa få ett stort
försprång i konkurrensen.

På ovanstående sätt ventilerades
under livligt intresse kvinnosakens
f. n. mest brännande fråga, och det
är att hoppas på en god lösning, om
icke i ögonblicket, så åtminstone in-
om en ganska snar framtid.

Hålla de manliga männen på att försvinna?

Av Julie Gram.

Frågan skall visserligen chockera
en del läsare, förarga somliga och
komma andra att lugnt och lidelse-
fritt fundera över saken.

För undertecknad står det emeller-
tid som en sorglig sanning att de
manliga män, som voro kvinnornas
ideal för en 20 till 30 år tillbaka,
obönhörligen hålla på att försvinna
bland mängden av män som, vad de
i övrigt duga till, alldeles icke lämp-
ade sig till ideal för kvinnor.

Med en manlig man menas härmed
ingalunda en romantyp tillagad efter
ett visst recept av så och så många
alnar längd och så och så mycken
svärta eller guld i ögon och hår. Den
egenskap som härmed åsyftas trivs
i alla former och färger och är in-
genting annat än detta vissa något,

som ur kvinnlig synpunkt gör män-
nen till en äkta man på samma sätt
som jag förmodar att ett visst och
tämmligen odefinierbart något gör
somliga kvinnor till mer äkta kvin-
nor än andra i mansens ögon.

En kvinna vet ögonblickligen om
hon har att göra med en verklig man
eller icke. Hon låter sig icke bedra-
gas av stora proportioner och en då-
nande basröst. Mannen under me-
dellängd med en dämpad och saktmo-
dig stämma kan äga sjutusen gånger
mer manlighet över sitt väsen än en
gordande Goliath. Det kan mycket
väl sitta en ömklig struntsjäl i en
sådan kroppshydda.

Den verkligt manlige mannen har
lika osvikligt sina vissa karaktärs-
egenskaper som adelsmannen sina em-

Lediga stunder

Fem minuters arbete på kvällen er-
sätter lika många timmars arbete dagen
därpå.

Hittills har man genom hård gnugg-
ning och borstning prässat smutsen ur
kläderna - ett utmärkt sätt att slita ut
både kläder och krafter.

Nu för tiden låter man kläderna lig-
ga i blöt över natten i en Rinsolösning.
Rinso innehåller så mycket ren tvål, att
det verkligen lockar ur smutsen av sig
själv, utan att förstöra tygets beska-
fenhet.

Rinso är enastående. Det innehåller
ingenting som kan skada kläderna eller
färgerna.

Kokning onödig - likaledes hård
gnuggning.

Rinso

Vill Ni
bli vacker?

Den tvål, som ger den vack-
raste hyn, är Ovicula (ägg)
Tvål. Den är tillverkad efter beprövade
skönhetsrecept och innehåller bland an-
dra skönhetsmedel även äggula, läkarnes
främsta medel för hudens försköning.

Vill Ni bli vacker så köp därför
F. PAULI'S
Ovicula (ägg) Tvål
Användes av våra vackraste skådespelerskor.

En stilfull
men ändå billig damväska
erhåller Ni alltid hos
John A. Gahn
KORSGATAN 13

...en högst fängslande läsning

kallar Dagens Nyheter den på
Bonniers förlag utkomna

Bananboken
Bananens underbara värld
av Axel H. Blomgren.

Den kostar i bokhandeln kr.
1: 25, men fås direkt från oss för
1 kr. franko.

Varje beställare får gratis vid
begäran våra tre receptsamlingar
för bananrätter. Skriv i dag.

A.-B. BANAN-KOMPANIET, Stockholm.

Tillkännagivande.

Åberg & Rubenson
Manufakturaffär
Drottninggatan 47
Tel. 9161.

öppna sin affär torsdagen den 25
okt. och rekommendera sig i den ära-
de allmänhetens åtanke vid behov i
branchen.

**Lager av kapp- och dräkt-
tyger, klädningsstyger,
blustyger, fodervaror m.m.**
Goda varor. Låga priser.

"En oskattbar hjälp vid sysselsät-
tandet av de små är 'Första klipp-
boken för barn i kindergården, skola
och hem av Agnes Petersson och
Marta Bjurberg", skriver Svensk Lä-
raretidning. En bok som alla mammor
borde köpa åt sina småttingar! Pris
1:50. Till Klippbokens bilder till-
handahålls: 16 blad gummerat päp-
per i färger. Pris 30 öre. Erb. i
varje bokh. Lindblads, Uppsala.

i övrigt, kavaljerer mot kvinnan.
Icke bara bland de "the upper ten
thousand", utan hela vägen ned,
tvärsigenom hela samhället. Ett
tölpaktigt uppförande hörde då till
sällsyntheterna liksom det nu hör till
de dagliga företeelserna.

Vad är orsaken till denna egen-
domliga förvandling. Vems är skul-
den?

— Tidsandan, säger klokt folk.
Men vad är tidsandan annat än ett
uttryck för mänsklighetens liv och
åskådningar?

Intressantare vore kanske att un-
dersöka om icke även kvinnan från
1900-talet i någon mån är en annan
än kvinnan från 1850. Om den man-
liga typen sådan har framstod såsom
ett ideal för kvinnan verkligen hål-
ler på att långsamt försvinna är det
ju också möjligt att hans komplement
på jorden, den äkta, kvinnliga kvin-
nan blir mer och mer sällsynt.

Undertecknad vill i en artikel i
följande nummer gå denna fråga li-
tet närmare in på livet för att se hur
tidens kvinna på gott och ont håller
mättet inför en dylik ransakan. Det
är ju möjligt att vi ur vårt framtid-
perspektiv får slopa icke allensat
riddaren utan även jungfrubrunen
med dess romantiska innehåll.

Från kvinnavärlden.

Sista parisermotet för unga damer
är att tugga gummi.

Den tidning som med största all-
var lämnar detta meddelande förklarar
också hur modet uppstått. Den
unga dam, som tuggar gummi, väcker
uppmärksamhet, vilket hon ju
åstundar, och dessutom får hennes
ansikte genom tugggörelserna ett
långdraget, frånvarande, inävt,
tänkande och själfullt utseende.
Ack ja!

För troligen första gången har en
kvinnlig jockey deltagit i en offent-
lig kapplöpning i England. Det är
en miss Tanner, som vid Newmar-
ketkapplöpningarna i ett 4-mileslopp
hemförde tredje priset.

Bomullstyger - Möbetyger - Gardiner
Vackra, starka, handvävda, ljus- och tvättäkta
Prover sändas. Preciserat godhetsfullt vad Ni önskar.
Konstflitens försäljningsmagasin, Göteborg.

Köp vår Sporikosym "REKLAM"

i kamgarnskorderoj, foder i rock och byxor.

År 6 7 8 9 10 11 12
 Kr. 17,50 18,- 18,75 19,50 20,25 21,- 21,75
 År 13 14 15
 Kr. 22,50 23,50 24,50.

Till landsorten mot portförskött med ombytesrätt.

Valerius Hansson
 Herr- och Barnkläpning
 Grönsakstorget - Tel. 14540

Klarhet

i lyn vinnes vid ständigt bruk av YVY-tråden, och ihärdigheten krönes med bestående skönhet.

YVY-tråden säljes över hela landet.

Aktiebolaget YVY Fabriken, Ystad.

Olika

blomsterarbeten

alltid färdiga, i smakfullt utförande

Vasa Blomsterhandel

Storgatan 31. Tel. 4314, 10365.

E. NORDHAMMARS
 SKRIV- & REVISIONSBYRÅ
 Malmkillnadsgatan 11, Stockholm
 Tel. 13768.

Emottager **ANNONSER** och **PRENUMERATIONER** för **Kvinnornas Tidning.**

Aven lösnnummerförsäljning.

A.-B.

Herkules Skodon,

Kungsgatan 45. Telefon 1900.
 Rikt urval. Billigaste priser

MERKURTVÄLEN

är enastående för fintvätt.

Dam- & Herr-Handskar
 i erkänt goda kvaliteter och billigaste priser.

JOH. NILSSONS
 HANDSKFABRIK
 Etablerad 1866. Telefon 6990.
 9 HVIITFELDTSPLETSEN 9
 (Mitt emot Gamla Latinläroverket).

Tigern.

Original för K. T.
 av
T. RAMM.

Ett minne kom för henne, medan hon i sommarvärmens långsamt gick den gamla välkända gatan framåt.

Hon mindes hur hon i barndomen känt sig dragen till denna gata, som bildade en slags fortsättning från hennes egen ut i den okända världen. Hur den lockat och lekt i hennes fantasi, ända tills den dag, den med ens blottade sin fruktansvärda hemlighet och ingav henne en obotlig skräck.

Det hade skett en vinterförmiddag. Parkerna stodo som jättekoraller, lyxslädarnas bjällror klingade. Dagen var bitande kall, och hon halvsprang vid moderns sida. Huru de gingo befunno de sig plötsligt på den stora vackra gatan med dess många

Varför?

Vi lämna här nedan plats för en insänd artikel, vilken vi anse innehålla synpunkter, vil värda beaktande. En anmärkning vilja vi dock göra: författaren gör gällande, att Kv. T. ofta sysslat med prostitutionen. Så är emellertid icke fallet — den första art. i detta ämne väntar ännu på att bli skriven!

Till Redaktionen för Kvinnornas Tidning, härstädes.

Är det förbjudet för en man att skriva i "Herrspalten" i Kvinnornas Tidning? Varom inte kan nedanstående möjligen tjäna till begrundande för den kvinnliga redaktionen vid behandling av den i tidningen ofta förekommande frågan om prostitutionen bland kvinnorna och de "fräcka" herrarna. Till förrekommande av allt missförstånd vill jag redan från början ha sagt, att avsikten med mitt inlägg i diskussionen ingalunda är att taga de "fräcka" i försvar, men väl att i någon mån söka fördela ansvaret genom att till tidningens läsarinor för begrundande framställa några: *varför?*

Under rubriken "medansvariga eller icke" skriver signaturen "Stillett" i nummer 41 av tidningen några väckande ord om kvinnornas lojhet i allmänhet och isynnerhet inför sedeslösheten, samt berättar därpå en liten episod om en ung kvinna, som på ett modigt sätt reagerade mot smutsen på en variete. Det är häri kärnan till det onda ligger. När kvinnan är *kvinn* i ordets vackraste betydelse, blir hon aktad och ärad som sådan. Än mer, *hon* är den som formar mannens uppfattning om sedeslivet. Gossens själsliv ligger i moderns händer. Försummar hon sina uppgifter härvidlag, så finnes det andra, som snart taga hand om ynglingen i krisären!

Man får ej glömma att mannens könsliv i allmänhet sett vaknar långt tidigare än kvinnans och tar sig helt andra, ofta överväldigande uttryck. När det vaknat ser han på kvinnan och *det* han då ser, blir bestämmande för hans uppfattning om kvinnans värde. Att begära kyskhet och renhet av en yngling som brinner och rör sig bland kvinnor, som i sin klädsel och hela sitt uppträdande lägga an på att slå olja på elden i ynglingens själ, är lika orimligt, som att fordra, att han skall ära och akta dessa kvinnor. Det är beklagligt, att det ej går för sig att mera på sak illustrera en ynglings strider i dessa avseenden. För den stora mängd kvinnor, som kanske ofta oreflektat och emedan de lärt sig så av sina mödrar, göra allt för att förärv den unge mannen, skulle det kanske vara nyttigt, att genom några exempel ur livet — långt vanligare än någon av dem anar, — visa vilket fruktansvärt ansvar de taga på sig genom att offra åt den

kvinnliga fåfängan, som till vad pris som helst vill locka, draga och beundras.

Jag nödgas emellertid härvidlag inskränka mig till några frågor:

Varför försumma mödrarna sina söners uppfostran på den måhända viktigaste punkten för utvecklandet av en sund själ i en sund kropp?

Varför — och denna fråga borde kanske ha stått först — leda mödrarna sina döttrar in på sådana vägar, att de se sitt största intresse uti att tjusa genom lättfärdighet? Samtidigt med könslivet vaknar hos den normale ynglingen alltid det för mannen naturliga begäret att vara ridderlig och beskyddande mot det svagare könet. Han ser under denna tid kvinnan nästan som ett högre väsen, och ju mera han ärar henne, desto mera lider han av de stormar inom honom, som han i sovande eller vaket tillstånd, känner som häftiga utfall mot hans uppfattning av det kvinnliga.

Varför kläder sig ynglingens egen moder i sådana dräkter, som komma honom att harnas och blygas över henne, som hittills varit hans ideal i livet?

Varför försvara hans heta kamp, som ofta börjar till och med före tonären, genom att låta honom se sina systrar och andra unga flickor lika mycket "avklädda" som modern, när de äro i "stor toilette", och därtill på ett för hans känslor sårande sätt flirta med sina yttre behag?

Varför ser han sina äldre och yngre kvinnliga anhöriga av hjärtans lust roa sig åt sådant på teatrar och varietéer, mot vilket han själv fört en ojämn kamp såsom varande en styggelse?

Men när nu allt detta äger rum — *varför* — o kvinna! — lasta då den man, vars första steg du ej försummat att leda på orätt väg? Han är sådan Du har gjort honom. Förvånar det dig, att han efter sådana erfarenheter ger tappet i striden, ger sig ut på äventyr och betraktar kvinnan, sådan han funnit henne.

Jag ser nu, att detta blivit ett sorts försvar för mannen, ehuru jag från början endast avsett att, som förut nämnts, fördela ansvaret. Men jag har redan tagit tidningens utrymme i anspråk allt för mycket och vågar ej nu fortsätta. Men kanske jag får återkomma? För övrigt komma nog andra att se till, att "försvaret" ej får stå oemotsagt.

Kanske bör jag tillägga, att jag icke är någon präst eller sedelärare. Men jag är en man, som lidit mycket som gosse och yngling och som sett mycket av andras lidanden, dessas orsaker och frukter. Jag är fader till både söner och döttrar, och jag bävar, när jag tänker på vad de skola gå igenom i umgänget med kvinnor, som prostituerat sig så, som den nuvarande generationens.

En man.

Medansvarig eller icke?

Under denna rubrik läste jag i föregående nummer, att i en utländsk kvinnotidning en författarinna prisade kvinnorna lyckliga för att de icke äro medansvariga för det elände, vari mänskligheten f. n. befinner sig.

Äro de verkligen icke alls medansvariga? Om icke i själva krigsutbrottet — och däri är väl, också endast ett fåtal av männen medskyldiga — så dock i att hos mänskligheten det sinnelag finnes, som möjliggör krig?

Uppfostra mödrarna sina söner till att avsky våld och orättfärdighet och all slags skadegörelse av andras liv och egendom? Lära de dem att beskydda de svaga, att vara hjälpsamma mot dem som behöva hjälp, att vara förstående och toleranta, att så handla mot andra som de vilja andra skola handla mot dem? Lägges det vikt på att ett fredligt sinnelag uppammas?

Om mödrarna uppfostrat sina söner så, att de kunnat svara ja på dessa frågor, skulle världen i dag sett ut som den gör? Och om de ej uppfostrat dem på sådant sätt, äro de då ej medansvariga?

Kvinnan, "skapt av mannen" har nyligen vaknat upp och börjat tänka självständigt. Hon har visserli, gen ingen direkt del i förstörelsen, men hon har del i att män fostrades till förstörare. Vill hon en bättre värld, måste hon ge sina söner en bättre fostran. En dag — kanske snart — skall hon förstå, att endast ur den fond av rättfärdighet och kärlek, som nedlägges i barnens hjärta, skall frälsningen för mänskligheten komma, ur den skall det nya spira, som skall skänka frid på jorden och åt människorna en god vilja.

Tinni.

"Herrspalten."

I hopp om att "Kvinnornas Tidning" vill förmedla korrespondensen, tillåter jag mig sända följande brev:

Bäste Herr Manne Malmquist!

På grund av Er öppna, frimodiga bikt känner jag mig riktigt bekant med Er, varför jag vågar skriva så här familjärt.

"När skall man fria?" frågar Ni och är antagligen tacksam för svar. Jag tror mitt råd är det bästa möjliga: Man skall fria, när man älskar och är älskad tillbaka! Då kan det aldrig bli tal om "för tidigt" eller "för sent", och då behöver Ni alls ej göra Edra ansträngande kalkyler om "tid, rum och sätt".

Man skall alltså vara älskad. Somliga män kunna emellertid ej inge kärlek. De kunna ha utseende, sätt eller något annat emot sig. Men till

Nu inkommet
 alla HÖSTNYHETER i
KAPPOR, DRÄKTER & PELSSAKER
 Största urval och utsökta kvaliteter i
DRÄKT- och ULSTERTYGER
 Elegant konfektion o. billigaste priser

Victor Swenson & Co
 35 Kungsgatan 35

Västra Sveriges
 morgontidning
 i alla afseenden är
Göteborgs Morgonpost
 Ledande moderat tidning
 Innehållsrik
 Tillförlitlig
 Intressant
 Snabb
 Prenumerera

Magasin Vogue
 VINTERMODELLERNA VISAS NU
 I DE NYINREDDA LOKALERNA
 Kungsgatan 50, 1 tr.
 (snett emot Holmboms).

den kategorien hör Ni säkerligen ej. Ni är en trevlig, lagom vacker man, som tilltalar kvinnorna. Jag tror, att Er "otur" kanske berott på, att de unga damerna velat bli älskade

med något mera glöd och passion än vad Ni kunnat prestera. Ty, be-sinna, Ni är endast 32 år och har redan friat till 9 unga damer. Man skulle kunna tro, att Ni trots de nio

stora praktfulla skyltfönster. Småningom stodo de vid en gatukorsning framför ett stort, spegelblankt fönster, så mörkt och nära marken att det nästan helt och hållet återkastade deras spegelbilder. Kanske det var emedan fönstret var så blankt, som hon icke förrän de voro alldeles inpå det såg den syn, som kom hennes femåriga hjärta att sammandragas i namnlös skräck.

Där inne bakom rutan stod en tiger med stela, vilda ögon och ett uppspärrat gap, som tycktes färdigt att sluka henne.

Modern ville stanna, men barnet slog sina armar omkring henne och gömmande ansiktet i hennes päls, sökte det, darrande av utsäglig ångest draga henne därifrån.

Nu, trettio år senare, kunde hon avgöra, att ingenting i livet gjort ett så fasansfullt intryck på henne som den oförberedda åsynen av detta vilda främmande djur, vilket bakom den mörka blanka rutan stirrade på henne med sina ljusgula gnistrande ögon.

Förgäves sökte modern lugna henne med en försäkran att djuret en-

dast var ett uppstoppat skinn, som icke kunde röra sig eller bitas. Hon förmäddes ej taga händerna från ansiktet förrän de voro långt långt därifrån.

Från denna stund hade en ny föreställning kommit in i hennes liv. Den vackra gatan hade för alltid blivit fördärvad. Redan när jungfrun klädde henne för promenad med modern, började en vild ångest martera henne. Hon aktgav med spänning på moderns steg. Svängde denna av innan de kommo ned till gatan, då visste hon att det bar åt annat håll och vågade springa flera steg på egen hnd. Men fortsatte modern vägen rakt fram, smötte hon sig tätt intill henne och behöll envist hennes hand, medan hon blundade, darrande och nästan tillintetgjord nalkades den skräckinjagande platsen.

Och ären gingo.
 Hon blev 14 år.

Vid denna tid drog ett ambulerande menageri genom staden och fyllde dess plank och annonstavlor med bjärta affischer.

En afton voro de där, modern och hon. De sågo lejon hoppa genom brinnande ringar och apor i röda rockar betjäna en from och stor elefant. Stundom gjorde en apa ett uppehåll mitt i serveringen för att gnugga klia sig — ett infall som osvikligt väckte publikens stormande förtjusning.

Även Henny skrattade så att hon kinknade. Därefter anlände de till en ny avdelning, och innan hon visste ordet av, stodo de framför kungstigerens bur.

Men då stelnade plötsligt skrattet på hennes läppar, och för andra gången i sitt liv genomlevde hon denna namnlösa skräck, vilken liksom uppsteg ur ett atavistiskt djup i hennes inre. Instinktivt tog hon ett steg tillbaka och blev stående stel och liksom förlamad, med blicken fascinerad hängande fast vid de ljusgula, halvslocknade ögonen, vilka apatiskt tycktes drömma om ett förlorat tropiskt fjärran. Men väckt eller retat av något reste sig plötsligt det ståtliga djuret, kastade i en smidigt kraftig rörelse tassarna mot

gallret, sträckte huvudet som en hund, som skall till att tjuta och lät höra ett hemskt, hest strupljud.

Flickan darrade på gången bleknade. Med ett ångestrop fattade hon häftigt moderns arm och gjorde en rörelse liksom för att skydda henne och sig själv för en överhängande fara. De omkringstående logo med hemligt samförstånd åt den harhjärtade flickan. Endast modern förblev allvarlig, såg spörjande och bekymrad på henne och banade sig plötsligt med hennes arm under sin skyndsamt väg mot utgången.

Ute var det barvinter och stjärnor. Hennes sinnesrörelse hade varit så stark, att hon nu, då spänningen var över, brast i konvulsivisk gråt.

På aftonen resonerade föräldrarna om menageribesöket och vad som hänt. Och flickan hörde modern säga:

— Ja, du vet ju... Det är i alla fall märkvärdigt hur sådant kan gå igen.

Några år senare fick även Henny veta. Och nu fick hon förklaringen. Sex månader innan hon såg dagens ljus, hade föräldrarna besökt en ut-

ländsk Tiergarten. Det var en vårdag, och mycket människor vandrade omkring i den sköna parken under blommande lindar och doftande syren.

Hastigt smög ett rykte som en kåre över ett hav: Tigern har sluppit lös!

Människor började springa, barn lyftes upp i mödrarnas armar, kvinnor lågo halvsvimmade i människens snyftningar, rop, flykt och rådvillhet upprörde den nyss så lugna tavlan.

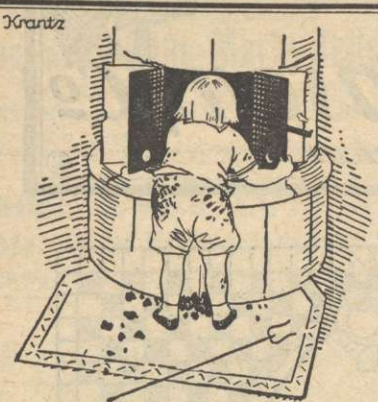
Hennys mor hade med förtvivlans energi springande fattat sin makes arm. Hon såg aldrig det förfärliga djuret. Men medvetandet om att det befann sig i närheten och när som helst kunde kasta sig in i hopen av människor framkallade i hennes inre en bild utav det, som kom henne att genomisas av en dödsfruktan, vars namnlösa kval under dessa fruktansvärda minuter genomträngde hela hennes varelse och i samma stund den slumrande själ, som bidade födelsens gryning under hennes hjärta.

Det var detta minne, som stod för

I VARIE SVENSKT HEM

som vill följa dagshändelserna inom politikens, handels, konstens och litteratursens område **läser man numera**

GÖTEBORGS HANDELS- OCH SJÖFARTS-TIDNING

Det är väl att mamma har **Gummans FLINGOR** så att pysen kan bli ren igen.

Fabrikant: A.-B. ENEROTH & Co., Göteborg.
(Även tillv. av Gummans Tvättpulver och Gummans Kraftpulver)

DAMBLUSAR

i Crepe de Chine, Luvisca, Musslin, Shantung, Poplin. Flöselablusar 5,75. Svarta satinoverall 8,50. Svarta klädningar passande för sorg.

OBS! Beställningar emottagas. Även egna tyger sys.

O. F. Hultbergs Blusaffär, Husargatan 40.

KOL VED COKES

C. N. ANDERSSON
Tel. 2780, 6972, 10849. Göteborg.

VARJE ELEV ARBETAR FRITT
OCH OBEROENDE VID

Maskinskrivning

"TOUCH-SYSTEM" å

REMINGTON INSTITUTET

V. Hamngatan 19. Tel. 4221.

Kostnadsfri platsförmedling.

henne, där hon långsamt gick den vackra gatan fram i det rosenfärgade aftonljuset.

Vid tigerns fönster stannade hon. Skyldjuret stod ännu kvar. Hon kunde nu betrakta det utan fruktan. Men medan hon såg in i dess ljusgula glänsande ögon tänkte hon på de kända och okända tillfälligheter, som bilda vårt känslolivs hemlighetsfulla sammansättning, och som avgöra dess art redan från och kanske bortom moderlivet.

Låt oss se på barnen på ett helt och hållet nytt sätt — icke blott såsom på "de sötaste små varelser på jorden och helt och hållet mina egna" — utan som på något rent och heligt, som blivit anförtrott åt vår vård, och låt oss sedan i överensstämmelse därmed ändra vårt tänkande, tal och handlingssätt mot barnen.

Katherine Tingley.

frierien aldrig känt en verklig kärlek, ty en sådan brukar ändå (t. o. m. hos en man) vara minst ett par år. Kanske Ni, när allt kommer omkring, endast samlar statistiskt material för en bok om: "Konsten att fria i rätta tid".

Det är också möjligt, att de nio damerna känna varandra, och att somliga av dem blivit varnade för Er som varande en flyktig man, som leker med hjärtan. Men Ni har ju som ersättning fått 9, nej, förlåt 8 riktigt söta systrar.

Hoppas, att Ni nu lägger mitt råd på minnet och friar först sedan Ni älskar och blivit älskad, ty då garanterar jag, att det skall gå bra.

Vänkskapsfullt
Lena.

P. S.. Hoppas att i sinom tid få emotse notifikation om Er förloving.
D. S.

Får inte en skurgumma åka i egen automobil

I.

Frågan har uppställts i Kvinnornas Tidning på grund av att i Detroit, U. S. A., en städerska i stadens tjänst blivit avskedad, därför att hon höll sig med detta numera vanliga fordon.

Då man ofta hör upprepas att i Amerika äger numera varje arbetare en bil, är den första tanke, som härvid inställer sig, en undran om en stadens renhållningskarl skulle ha avskedats för samma förseelse. Hur står det annars till i det land, som förr åtminstone ansågs för frihetens och jämlikhetens?

Vidare påminner förbudet, helst när man hör att det förklarats därmed att arbete av detta slag är avsett för behövande, bra mycket om det tal man ofta fick höra i kvinnosakens barndom, att de flickor, som hade förmögna föräldrar borde ej söka platser utan lämna dessa åt dem som bättre behövde dem. Då borde man ju också ha ansett att rika mäns söner inte borde söka självförvärv.

Det hela tycks således visa sig vara en kvinnofråga.

Men det är också en otäck klassfråga.

Förbudet påminner nämligen osökt om den ukas, som utfärdades hos oss någon gång på 1700-talet, tror jag, om att kvinnor av arbetar- och hantverkarklassen inte finge bära kläder av siden. Det är således ett fullkomligt förkastligt inblandande i den personliga friheten — friheten att använda förtjänade eller ärvda pengar till vad jag vill.

Alldeles tvärtom synes mig gummans åkande i sin ägande bil vara en förträfflig början till det vi skola hoppas blir ett av framtidens drag: att inga slag av trevnad, be-

kvämlighet, nöje skola särskilt förbehållas de eller de människorna i samhället; att intet arbete skall anses så lågt, att inte den som utövar det skall få skaffa sig den "lyx" han eller hon möjligen kan; att det blir solklart att gumman, som skurar, lång förr bör ha tillfälle åka till och från arbetet i bil, än den man eller kvinna, som kan få vila sig hela dagen, behöver en sådan för att färdas ute.

Skurgumman i fråga har således rent av — i dubbel mening — utfört en framåtskridandets handling. Leve gumman med bilen!

H. S.

II.

En skurgumma med egen bil?

Hur ställer ni er till ett sådant begrepp? har Kv. T. frågat.

Låt mig under anonymitetens skydd svara så som jag känner och troligen många med mig.

Jag skulle gärna själv vilja ha en bil, men jag äger ingen. Alla människor med egen bil ingiva mig något som måste vara *avund*, fastän jag försöker maskera denna känsla för mig själv. Jag önskar mig i deras lyckliga ställning.

En skurgumma — bilägare! Denna tanke ger mig som en stöt för bröstet.

Enligt mina begrepp skall en skurgumma vara fattig, mycket fattig. — Varför? Arbetar hon inte? — Jo, hårt! — Bör icke arbete ge pengar? — Jo, visserligen, men inte en skurgumma! Det ingår i mitt medvetande, att allt kvinnligt arbete bör ge mindre än manligt. Varför? Jag vet inte, men denna föreställning har jag, och jag kan icke befria mig från den.

Det står alldeles klart för mig, att en skurgumma skall ha en *lågt* beräknad ersättning för sitt arbete. Varför? Därför att jag tycker, att det är ett simpelt arbete. Är det simpelt att göra fint och rent? Att hjälpa andra med ett arbete, som de finna tungt och motbjudande — är det simpelt, något att se ned på? Det känns svårt att behöva säga det, men min föreställning är sådan. Skurgummans arbete är *tarvligt*, utan egentligt värde och det bör betalas lågt.

En skurgumma med egen bil retar mig, förolämpar mig. Jag anser mig utföra ett oändligt mycket svårare och värdefullare arbete, stå betydligt högre i socialt hänseende än hon, och jag har inte råd att ha egen bil.

Avundas jag henne? Nej, jag måtte inte göra det — jag önskar mig icke i hennes ställe. Jag *unnar* henne helt enkelt icke bilen, och fastän saken ju inte det ringaste angår mig, känner jag liksom lite glädje över att den här skurgumman miste sitt alltför inbringande arbete och troligen måste göra sig av med sin bil.

Och sedan jag på detta uppriktiga sätt analyserat mina åsikter och känslor, erfar jag en stor vämjelse

minns sin girighet och värdsloshet, när man höstas in massor vid olika tillfällen.

Naturkänsla.

Jag stod med en hel bunge av mörkröda rosor framför mig på bordet och skulle just ordna dem i några blomglas då min vän fru S. inträdde.

— Nej, en sådan härlighet, och just av mina favoriter, jag vet ingenting så vackert som en mörkröd ros.

— Då dela vi, sade jag och räckte henne ungefär hälften av blommorna. Men du får ursäkta, att några tagit skada av de kalla nätterna och börja se medtagna ut.

— Åh, det gör ingenting; dem kunna barnen få att roa sig med.

— Nej, det får de ej. De plocka endast av dem alla blombladen, och det är ju nästan som en långsam tortyr.

— Nu går du alltför långt; inte förmå växterna något av hur de behandlas! Då skulle man ju nästan kunna få samvetskal, när man

Mamms- & Födelsedagspresent

Kvinnornas Tidning

Kr. 6: — för 1/1-år, Kr. 3: 50 för 1/2-år.

Prenumeratlon kan börja när som helst.

Om Ni ringer epp. 18070 sända vi Eder presentkort.

vid mig själv — hur mycket strunt och skräp, hur mycket småaktighet och elakhet går inte jag och många, många med mig och bär på invärtes och i hemlighet. Och hur orimligt, hopplöst svårt är det inte att feja upp, göra rent och snyggt inom sig!

Leonore H.

"Lätt plats" — "100 Kronor i ersättning . . ."

Undertecknad kände en gång en person som påstod att ingenting satte hans fantasi så i rörelse som att studera en adresskalender.

Jag vet något som ger lika mycket sving åt tankarna, och det är en tidnings annons. Jag läser dem alltid såsom ett intressant sammandrag av samtidens ekonomiska liv. Skildringen är kanske icke så spännande som exempelvis en roman av Marlitt. Men det beror mycket på läsaren själv, vad han kan få ut av den lakoniska texten.

För egen del tycker jag mig se åtskilliga människoöden passera revy i de platsökandes spalt. Varje annons är ett litet kapitel för sig — det hela kringkastat litet huller om huller såsom bokstäverna i en gåta, vari man endast småningom tar ut lösningen, som ger svar på frågan hur samhällsbilden ter sig just nu. Snedvriden, blir intrycket. En ojämn fördelning av chanserna, som springer hjärt i ögonen. Min blick glider över de kvinnliga annonserna. Det är mest sömmerskor, modister, hembiträden. Den sista kategorien är talrikast företrädd. Och sick'na annonser sen! Det är mest unga, starka kvinnor, som söka idel lätta platser hos ensamma personer och vanligen med begäran att en rar tre års gosse eller flicka skall få medfölja på köpet. Den ensamma personen skall icke behöva känna det så ensamt längre. Han eller hon erhåller geschwint hel familj med barnskrik och alla tillbehör mot den utomordentliga förmånen att få några lättare sysslor så lätt som möjligt utförda. Ett drag är gemensamt hos samtliga platsökande av denna sort, som, det måste i sanningens intresse bifogas, endast sorterar under, men ej tillhör vår stabila och i allo aktningvärda hembiträdeskår. De älska icke husmödrar. De vilja för

död och pina dit, där husmödrar saknas.

En lätt plats — utan husmor. D. v. s. utan chef, utan kontroll, utan inblandning. Det tar sig så besynnerligt ut i denna nödens tid, då var och en klamrar sig fast vid sitt och bara är glad att få göra största möjliga nytta för att få behålla sin brödkant. Och det tar sig ännu besynnerligare ut, när då och då genom denna spalt om nästan idel lätta kvinnliga platser skär som ett nöd-rop från arbetslösa män: "100 kronor erhåller den som kan skaffa en förtvivlad arbetslös familjefader arbete av vad slag som helst . . ." Än är det en sjökaptan av de 100 ledigblivna från den stora krisen för vår sjöfart, en man med höga examina, kunskaper och livserfarenhet som rekommenderar sin obrutna arbetskraft i det allmänna åtanke, än en kontorist som på grund av en firmas sammanstörtande står på gatan, än en månadskarl, som erbjuder sin vilja och förmåga. "Sista försöket" stod det en dag över en dylik annons. "Sista försöket!" Vilken tragedi följer sig ej bakom dessa två ord!

Man funderar ovillkorligen ett slag över situationen. Å det ena, det manliga arbetsfältet konkurransen så stor att hög ersättning måste utlovas för att få en chance till brödet hederliga förtjänande. Å det andra, det kvinnliga, konkurransen ingen och efterfrågan så stor att den sökande knappast ens gör sig besvär med att dölja hur lätt och "en passant" hon tänker taga sin blivande befattning. Hur är detta egentligen möjligt i en värld, där enligt statistiken kvinnorna befinna sig i övervägande majoritet?

Det är här inför denna fråga tanken ofrivilligt beskriver en väldig bäge från tidningens lampbelysta annonserna ned till gatans dunkla kvällsdjup.

Där går konkurrensströmmen. Alla de lediga, som borde befunnit sig såsom snälla duktiga tjänarinnor i våra hem och använt sina unga friska krafter till nyttigt arbete. Nu vandra de i stället därefter i kvällsdunklet — vandra och försvinna. Den minsta anmärkning på den lätta plats de eventuellt förut haft och de ha ögonblickligen utbytten den mot en ännu lättare.

Ingen kan hindra dem. Strömmen bara växer och sväller ut därefter i dunklet genom nya rekryter, som funnit denna utväg bekvämare än att arbeta.

Och det är "ingens angelägenhet"

vad som sker varken i tidningarnas annonspalter eller därefter i de överkligas värld.

Ragna Peters.

TANKAR

av
Pontus Wikner.

Ingenting i världen är oss oombärligt utom mat och dryck och kläder för att kunna leva och ett rent hjärta för att kunna dö.

Den rätta ödmjukheten består icke i att göra sig själv uslare än alla andra varelser och sedan till på köpet beskylla sig för högmöd; utan den består i att om sig själv tänka och tala *sanningen* och låta sig gälla precis vad man är.

All kärlek, där den är ren, lämnar efter sig en behållning, en rikedom. Den tiden förräntar, även sedan hon låtit slöjan falla över den älskades anlete, som var med då kapitalet insattes.

Kärleken är ett evighets barn. Den är en av evighets vägor, som kysser timlighetens strand.

Det blir ett helt annat liv i en världsåskådning, som antar att Gud vill något, än i den som antar att Gud bara *vet* och ingenting annat är än bara *vetande*.

Fruar!

Vill Ni glädja Era män så köp

SPISBRÖD

från

Göteborgs Ångbageri

ty det är främst i skörhet o. smak

Gustaf Byrmans Enka

10 Korsgatan 10

Göteborg

Manufaktur-, Kapp- & Pälsvareaffär.

Presentkort. Tel. 1913.

Uthyres

Möbl. och omöbl. rum, dubletter och våningar samt affärslokaler.

Anskaffning av inackordering i goda hem.

Närmare gen.

Siri Frydens
UTHYRNINGS- & FASTIGHETSBYRÅ
TEL. 13040 KUNGSÖR
TEL. 15208 GÖTEBORO

Skånska Wienerbageriet

EMY THORIN

Erik Dahlbergsg. 52 (mitt för Reallärov.)

Nya Tyska Wienerbröd.

Tel. 6077. Tel. 6077.

De egyptiska kvinnorna.

En energisk och entusiastisk sammanlutning av kvinnorna i Egypten har för första gången, enligt the *Vote*, sänt en deputation till regeringen med formulerade krav på likställighet ifråga om undervisningsmöjligheter samt förbud mot flickors ingående av äktenskap före sexton års ålder. — Som man ser billiga anspår.

Polska parlamentet räknar 555 ledamöter. Endast 11 av dessa äro kvinnor.

Gynna våra annonsörer!

Stora Teatern
Varje afton kl. 8:
Figaros bröllop.
Söndag kl. 1,30 Billighetsföreställning:
KATJA.

Lorensbergsteatern.
Varje afton kl. 8:
Föräldrar.
Mellanaktsmusik.
Söndag kl. 1,30 Billighetsföreställning:
NATIONALMONUMENTET.

Nya Teatern.
Varje afton kl. 8:
Johansson och Westman.
Söndag kl. 1,30 Billighetsmatiné:
JORDEN RUNT PÅ 80 DAGAR.

Folkteatern.
Direktion: Olof Sandborg.
Varje afton kl. 8-10,30
Köp svenska varor.
OBS! Sista söndagsföreställningen! OBS!

Lilla Teatern.
Lördag och söndag kl. 7 och 9,
övriga dagar kl. 8:
Hemslavinnor.

Den rätta inköps-
kattan av
SKODON
är absolut

City
Skomagasinet
Kungsg. 51 Tel. 9179

TEATER.

Det är ännu för tidigt att döma om, men med all sannolikhet kommer utställningens slut att inverka gynnsamt på teaternas frekvens. Med de utmärkta program som hållas över hela linjen vore ett genomgående större intresse från allmänhetens sida både önskvärdt och berättigt.

På Lorensbergsteatern gå alltjämt Otto Benzons Föräldrar för nöjda hus. Stora Teaterns senaste storstilade program, Mozarts Figaros bröllop, vars premiär just motes i pressläggningsögonblicket, blir sannolikt en av säsongens stora händelser. På Lilla Teatern har Hemslavinnor redan överskridit 250-gångersgränsen. Nya Teatern fortfar med folkskadespelet Johansson och Westman och Folkteatern med sin trevliga revy: Köp svenska varor!

NORDISKA INDUSTRI AB
TAPISSERI
DETALJ
Ö. Hamng. 11. t. r.
Gårdster,
start urval.
GÖTEBORG.

(Med ensamrätt för Sverige. Eftertryck ej tillåtet).

I Rosenhof.
Roman av Luise Westkirch.
Översättning av — e.

De gingo alla, allesamman från Rosenhof: Pothoff, baronen, mor Lippert, Dora Lippert, skomakare Abeking och tjugu andra. Paul såg, hur de satte sig i rörelse, och med hastiga steg skyndade mot utgången från gården. Han själv tog samma väg. Men fötterna voro honom som hly. Att återse henne, vars läppar han kysst, död och stel, medan alla de där människornas ögon sågo på honom; nej, det tycktes honom omöjligt. Och ändå drog det honom som med tänger. Då lades en hand på hans skuldra. Bredvid honom stod Lisa; han hade icke hört henne komma in. Hennes

Pensionärshem.

Göteborg får till nästa höst ett stadens änkepensionärshem.

Initiativet härtill utgick på sin tid från de fyra kvinnliga medlemmarna av stadsfullmäktige, nämligen fruarna Berta Burman-Anderson och Åkerman samt fröknarna Frida Hjertberg och Sofia Svensson.

Det nya hemmet, knutet som ett minne till Göteborgs i år firade trehundraårsjubileum, kommer att utgöra ett komplement till de två pensionärshem, som staden redan äger.

När stadgarne för dessa hem utarbetades, tänkte man egendomligt nog endast på gifta par och ensamstående män. Man inrättade 66 lägenheter för de förstnämnda och 36 för de senare. När av de gifta paren hustrun dog, hade mannen utsikt att få flytta över till hemmet för ensamma män, men när mannen dog, fanns det ingen paragraf i stadgarne, som skyddade änkan, utan hon avhystes från lägenheten, för att bäst hon kunde skaffa sig en annan ute i den vanliga hyresmarknaden eller för att flytta till fattighuset!

Det är detta missförhållande det nya änkepensionärshemmet skall råda bot på. Våra kvinnliga stadsfullmäktige äro värda erkännande och tack för sitt goda initiativ!

I ordningsreglerna för de redan befintliga pensionärshemmen stadgas, att i hemmen skola beredas bostäder åt i Göteborg bosatta aktningvärda pensionerade äldre, vilka icke åtnjuta fattigvård och vilka genom den förmån av fri bostad, som i nämnda hem kan beredas dem hava utsikt att jämväl i fortsättningen kunna reda sig utan dylik vård.

Det ena pensionärshemmet, som ligger ute vid Sanna, är förbehållet gifta par. En stor byggnad med praktig exteriör, men med en inredning, som högljutt förkunnar, att den ordnande handen varit manlig, och att den kvinnliga sakkunskapen icke rådfrågats.

Huset verkar, invändigt, arbetarekasärnt, ett betyg som icke är berömmande.

Varje lägenhet består av rum och kokvrå. Nå, detta kan för ett äkta par vara tillräckligt i nödfall, men varför har man icke bestämt en skjutdörr mellan kokvrån och bostadsrummet. Det dörrlösa tillstånd, som nu råder, har till följd att matoset ångar in i rummet, pyr in i klä-

Sidenskrämar och Skärmslomar

Vårt modellarbete är speciellt rikligt och det vi på egen verkstad tillverka stölar slöjor som skrämar äro vi i tillfälle att utfylla de största önskan.

Beställningar emottagas. — Låga priser.

A.B. Ferd. Lundquist & Co.

der och möbler och kraftigt minskar trevningen.

Och nog kunde staden ha beställt de här gamla hyggliga människorna med sina sjuttio, åttio år på nacken förmånen och trevningen av värmeledning och fri värme. Det är dyrt för dessa fattiga pensionärer, som måste se på varje öre, att köpa ved, det är fara värt att de inte ha råd att hålla varmt åt sig, det är aldeles säkert att de äro gruvligt rädda för att vädra och släppa ut värmen, det är tungt för gamla att bära ved uppför trappor!

Och ännu ett par varför! Varför har man icke inrättat ett enda samlingsrum i den stora byggnaden. Var skola pensionärerna, i saknad av ett sådant, vara medan de vädra sina rum? Inne i "draget", vilket man vet att de frukta som pesten, eller i trappuppgångarne? Skulle icke ett samlingsrum behövas för gemensamma andaktsstunder eller för någon roande underhållning då och då?

Varför har man icke bestämt målade golv eller linoleummattor? Det är icke nådigt för gamla gummor att skura grova brädgolv, ej heller att i vinterkålden skura trappuppgångar, vilket också åligger dem.

Det andra pensionärshemmet, vilket befinner sig ute i Redbergslid vid Falkgatan gör ett mycket bättre intryck. Man har icke snålat så hårt med utrymmet, man har icke alla dessa trappuppgångar, utan varje våning bildar med sina lägenheter och enskilda rum, samlade ut efter breda korridor, ett helt och ombonat helt. På flera ställen vidgas korridoren till öppna samlingsrum.

Hemmet har en avdelning för gifta par, vilken är inredd efter samma principer som de för Sannahemmet.

Avdelningen för ensamma män innehåller enskilda rum för en eller två pensionärer, samt dessutom några särskilt inredda små kök, där männen själva få laga i ordning sin mat.

Den manliga avdelningen har värmeledning, vilket däremot icke är fallet med avdelningen för de gifta paren!

Pensionärerna i båda hemmen åtnjuta full självständighet, och deras

Ett parti något
felaktiga
**Dukar, Servietter,
Handdukar
samt
Udda handdukar**
Extra billigt.
Friberg & Anderson
1 Kungsporsplatsen 1
Tel. 7 3 2 5 Tel.

hyreskontrakt innehålla icke svårare bestämmelser än vanliga kontrakt.

Oavsett de "varför" man är nödd att rikta mot vissa otillfredsställande anordningar inom hemmen, måste man dock känna uppriktig glädje över att dessa hem kommit till stånd, och att aktningvärda äldre här kunna få en ljusare levnadsafton än vad som kunnat påräknas om de varit hänvisade till en fattigvårdsinrättning.

Pensionärernas belåtenhet synes också allmän. Särskilt gäller detta de gifta paren.

De ensamma männen hava svårare att finna sig tillrätta. När de ha var sitt rum, kväljer dem ensamheten, och när de äro två — sällskapet!

Av dessa två onda ting synes ensamheten vara det minst onda. — "Det är ju långsamt", sade en, "att dag ut och dag in sitta ensam, men det är i alla fall bättre än att ha en kamrat som man icke trivs med? Och vem trivs man egentligen med?"

Och om vilken daglig pina vittnade icke ett yttrande, som fölls av en "som delade rum":

— Jag är ordentlig, jag vill greja upp, jag vill ha frisk luft, men han — han vill icke att en sak ska röras, att en fönsterspringa öppnas, att ett soptag göres från det ögonblick han flyttade in i rummet tills han en gång bäres ut därifrån."

Hans ord kommo mig att tänka på ett par "bättre" gubbar som en gång tvångsdelade ett rum på ett äldreoms hem.

Gräl och uppträden voro förbjudna, och de båda dödsfienderna voro därför dömda att hata varandra under tystnad. Utan att säga något sutto de dag efter dag, år efter år på var sin sida om det gemensamma bordet och stirrade hatfullt på varandra. Ingen ville låta tvinga sin blick åt sidan!

Till sina anförvanter sade båda:

— Det skulle ju vara ett himmel-

**Kerstin Lindahls
BLOMSTERAFFÄR**
Korsgatan 4, Telefon 8462
Rekommenderas!

**4-kronors
Kaffe**

i lufttät, fukt-fri burkförpackning.
Fås hos Eder handlande — om ej så ring 9843, 6424, 15139.

Kaffeimport- och Rosteri-Aktiebolaget
ORIENTEN,
Göteborg.

**NADCO
HEMFÄRGER**

Jag hade icke kunnat taga avsked från dig utan bitterhet och förebåelse."

Pauls läppar darrade. Den kvävande smärtan i hans strupe gjorde det omöjligt för honom att tala sammanhängande.

"Jag vill till henne!" stötte han fram.

"Ja", sade Lisa, "ja. Var icke missnöjd, om jag icke kommer med dig nu. Jag menar — hon slog ned ögonen — att det kunde göra henne ont ännu i döden. Hon har förtjänat, att du säger henne ditt sista farväl — utan mig."

"Du har rätt. Jag går ensam."
"Men", sade Lisa, "att smycka hennes kista med blommor och bedja med de andra när hon skall läggas till ro, det får jag, Paul? Det kan icke kränka någon?"

Paul svarade icke. Han var redan vid dörren.

"Paul!" utropade Lisa, och snyftade till, "Paul! föraktar du mig mycket för att jag är så ömkligt liten mot henne?"

Då vände han sig om, tog henne i sina armar och kysste henne.

"Vi skola båda försöka bli bättre och mer barmhärtiga än vi varit, Lisa."

Och så gick han till bårhuset. Som en sömngångare gick han, såg icke människorna på gatorna, såg icke människorna i det kyliga dunkla rummet, dödens rike, som trängdes vid gallret framför de utlagda liken. Han såg endast henne.

Ett täcke höljde kroppen till midjan. Drypande hängde det blåsvarta håret ned på den eldröda sidenblusen. Hennes ansikte var icke mer marmorvitt än förr, då blodet ännu pulserade varmt. Ögonen voro slutna, men det såg ut som om de svarta fransarne i nästa ögonblick kunde höja sig. Hur ofta hade han sett henne ligga så i fredlig slumner, och i en skönhet, som ännu i dag överväldigade honom. Men i dag talade en främmande höghet, en ogenomtränglig stelhet ur dragen, en stolt ro, som tycktes säga: "Jag har tappert utkämpat min sista kamp. Nu kan icke ens du störa min frid."

Med händerna knäppta om järnstängens så hårt att naglarna vittnade, höll Paul sitt sista samtal med den

Drick alltid Begär alltid

Lundgrens Thé

James Lundgren & Co
Göteborg
Sveriges största och förmåsta
théfirma
TEL. 829
OBS! VARNAS FÖR EFTERAPNINGAR! OBS!

rike att komma härifrån och på fattighuset, men då skulle han tro, att han rätt på mig, och den glädjen skall han icke ha!

Först döden skilde efter många år dessa båda människor, som hatet oupplösligt smitt samman. —

Man måste önska att alla de ensamma pensionärerna kunde få ett om än så litet, dock eget rum!

Plume.

Telefonisternas julafton.

Telefonisternas bekanta hemstället om att få sin julafton ledig har avslagits.

Telefondirektör Lignell i Stockholm medgiver visserligen att kravet icke kan anses oberättigat, men ansåg likväl att en sådan åtgärd som en hel avstängning av telefonnätet icke kunde komma ifråga. Även under julaftonen kunde allmänheten behöva begagna sig av telefonen för nödvändiga bud, såsom ringning efter läkare, alarm av brandkåren o. s. v.

Ur allmänhetens synpunkt måste man obetingat underskriva telefondirektörens synpunkter. Att en sådan brådsåkande och händelserik dag som julaftonen avstånga telefonen vore en synnerligen kännbar och olämplig åtgärd, på vilken vår nutid icke är inställd. Men å andra sidan

ligger det något orättvist och för tanken föga tilltalande i att en enda kär på grund av sin tjänsts natur skall tvingas att såsom under alla andra dagar uppehålla denna på en afton, då hela världen njuter helgdagsfrid.

Kunde man icke här tänka sig en halvmesyra, i någon mån tillfredsställande för båda parter? Antingen i form av så uppdelad tjänstgöringstid, att varje tjänstgörande lag finge möjlighet att få sin lilla del av julaftonen hemma, eller också att för full tjänstgöring denna kväll utdelades en frikostig gratifikation, som ju säkerligen för många skulle bli ett synnerligen välkommet tillskott till den blygsamt utmätta ordinarie lönen? Härmed skulle tjänstgöringen under denna afton mista sin bittra udd av pliktväg och ett berättigt erkännande lämnas vår under hela året hårt anlitade telefonistkår för god extra vakt.

När musiken spelar.

En stor tésalong.
Skenet från solen, som för ett ögonblick fått övertaget över de digra rågnmolnen, blänker mot fönstren varmt och gyllene. Musiken spelar,

Ko-Palats
KORSGAT. 15
TEL. 5417

ELEGANTA SKODON

Sänd Eder
till
TVÄTT
Tvättanstalten Västskusten
Vegagatan 46. Göteborg. Tel. 4443.
Omsorgsfullt arbete. Snabb leverans

A.-Bol. NYA BIKUPAN
Kungsgatan 45. Telefon 5107.

DAMUNDERKLÄDER
BARNKLÄDNINGAR
BABYSTYRSLAR
Näsdukar, Brickdukar, Bordlöpare, Ritade
Handarbeten, Spetsar och Broderier
finnes alltid på lager.
BRUDSTYRSLAR UTFÖRAS.
Egen Syateljé.

Extra prima damkläde,
mocka och eskimå, i ett flertal moderna
färger utsäljes billigt direkt från lager.
S. Ericsons Klädeslager
Kungsgatan 32, 1 tr., hörnet av Magasinsg.
OBS! Nya adressen.

publiken kommer och fyller stolarna
runt de otaliga borden — — —

Damvärlden är talrikt företrädd.
Många av dess representanter bära
 dessa dyrbara pälsverk, dessa blixtrande
juveler, som tillsammans med
ett rofylt ansiktsuttryck, en begynnande
embonpoint och en viss lugn
värdighet vittna om, att vederbörande
definitivt intagit sin plats på li-
vets solside, och i kraft av en make
med stenhud, en lukrativ affär eller
andra värdefulla tillgodohavanden
känna sin ställning god och absolut
riskfri, även om jorden skulle bäva
och himlen störta ned. Viken trygg-
het! Och vilken enformighet! Ode-
lat angenämt kan det omöjliga vara
att ha nått en position så säker, att
den inte kan rubbas och därför före-
faller som något självklart, för vilket
man icke behöver vara tacksam, så
god att det ingenting betyder för
trevnaden och lyckan, om den blir
bättre, att i guldinsamlandet ha kom-
mit så långt, att en önskan icke ens
för en enda dag kan få behålla det
ovissas, det svåråtkomligas spänning
och lockelse utan, ögonblickligen
tillfredsställd, bytes i liknörd mätt-
nad. Men sorgens beklagande undan-
bedes helt säkert!

Deras manliga medelålders mot-
svargarheter synas icke till härupe
i dessa ljusa salar. Äro de upptagna
av de mångahanda omsorgerna om
de jordiska hävornas ytterligare för-
kovrande eller dväljas de en kort
förmiddagsstund i andra för dem be-

VAXDUK
i trevliga
mönster
Enormt
urval
och
billigaste priserna
hos
A.-B. CARL JOHNSON
2 Kungstorget 2

bunden vid handleden med ett siden-
band. Baronens ögon vidgade sig.
Han böjde sig framåt för att kunna
se bättre. Han kände igen den där
handskummen, och även sidenbar-
det, knutet om handleden. Han själv
hade knutit det för ett par dagar
sedan, då tiggarkrymplingen,
fru Lipperts hyresgäst, Palle, hade
fallit omkull framför hans träd-
gårdsgrind, och skurit sig i långfing-
ret på en glasskärva. Och detta för-
band, som han anlagt på krymplin-
gen, bar nu den storväxte, välskä-
pade döde framför honom! Nu igen-
kände han också dragen, trots det
att de voro förvridna, och trots den
felande ramen av peruk och skägg.
En ny hemlighet avslöjade sig här
framför honom.

Baronen såg åter på fru Lippert.
Hon hade slagit förklädet över hu-
vudet och snyftade våldsamt. Då
gick han bort till henne i en över-
vinnelig önskan att få veta.
"Ni ta'r olyckan mycket hårt, fru
Lippert.

Hon spratt häftigt till och lät
förklädet sjunka. Och genast var
hon på sin vakt som den förslagna

När en man är hemma i ett ämne
är svårigheten icke att få honom att
meddela vad han vet utan att hindra
honom därifrån.

Varje förständig husmoder

använder

Pellerins Margarin
i hushållet

Bergmans Enkas

GRAHAM'S SPISBRÖD
Bästa familjbrödet.
REKOMMENDERAS.

hagligare zoner, där den pärlande
guldgula lättgrogen sprider glans
över tillvaron och cigarröken svävar
som en blå doftande sky under taket
— det är dock ett svalg befäst
mellan den manliga och kvinnliga
smaken, när den hunnit mognad!
Men unga män finns det gott om,
dessa tidiga årgångar för vilka en
rågad bakelseassiett ännu betyder
så oändligt mycket mer än en lätt-
grogg.

Det är nöjsamt att betrakta dem.
Hur käck och själmedveten deras
uppsyn är! Hur vidöppen ligger
inte världen för en sådan där ung
gynnare, hur fri och löstesrik hans
bana. Det finns intet mål för högt
för hans strävan — han är *man* och
framgången, rikedomens, äran, be-
römmelsens, makten äro hans rättmä-
tiga arvedel. Kampen kan bli hård,
men desto ljuvare också segerns söt-
ma. Han ser med nyfikna, förvån-
tansfulla blickar in i det framtid-
perspektiv, som öppnar sig för ho-
nom. Vad skall han komma att upp-
leva, vilka bragder skall han utföra,
hur högt skall han stiga, skall han
bli en av dem, vilkas namn, ärehöjda,
gå till eftervärlden? Allt är möjligt,
allt är troligt i det underbara även-
tyr som livet är. Vilka ljusa för-
hoppningar är det icke som komma
dessa unga hjärtan att klappa, vilka
djärva planer är det icke som välvas
bakom dessa breda, ljusa pannor!

Där finns också flickor, några
mycket unga, andra ännu unga och
många icke längre unga.

Vad utspelar sig i deras tanke-
värld?

Det lyser i blicken på de helt un-
ga, de vackra, de som, om än icke
vackra, dock ännu äga ungdomens
betagande charme — vilka underbar-
a lyckomöjligheter kan icke livet
ha i beredsap åt dem! De ha så
måga strålande ungdomsår kvar, lyc-
kan har så god tid att leta reda på
och hitta fram till dem. Hur högt
kan icke en ung flicka lyftas genom
giftermålet, som genom ett trolleri
in i en ljus, sorglös, rik värld. Vilka
förtjusande saker i sådan riktning
berätta icke romanerna och filmerna!
Och för resten, se där! Den unga

kvinna, till vilken hon i hänsynslös
kamp med livet utvecklade sig. Till
och med darrandet i lemmarna kunde
hon behärska.

"Den stackars flickan gör mig så
ont", sade hon troligt och torke-
de sig i ögonen.

"Er hyresgäst Palle är väl ännu
borta?" frågade baronen hänsyns-
löst.

Hon såg honom trotsigt i ansiktet
med sina skarpa, ljusa ögon.

"Jaha, det är han, herr baron. Han
är i Bremen hos sin kusin. Och han
kommer inte igen på länge, skriver
han. Vad kan jag väl göra, herr baron,
Lippert kan nu rakt inte med
honom, och Lippert är ju min man.
Då är det ju bättre, att Palle blir
borta. Har jag inte rätt, herr baron?"

Baronen frågade inte mer. Hon
komme att taga sin och den dödes
hemlighet med sig i graven. I baro-
nens beundran för hennes självbe-
härskning blandade sig en rysande
känsla.

"Kraft, kraft", mumlade han och
vände sig mot utgången. "Kraft till
ont och kraft till gott — hon äger
dem båda."

BERTHA ANDERSON

15 Korsgatan, Göteborg.

Nu inkommet stort urval av vackra **Ylletyger, Viyella** i ylle och bomull,
Bomullsfaneller. Handvävda, färgäktade **Bomullstyger, Hvita Väf-
nader**, bästa fabrikat. **Strandkofor, Lahmans Trikotunderklä-
der, Strumpor, Underkjolar, Snörliv, Reformliv, Näsdukar,
Allmogegardiner**, stort urval, **Möbetyger, Borddukar**, stor sortering
vackra mönster, **Linneduktyger**, bästa fabrikat. **Handdukar, Säng-
täckan, Filtar, Sticktäckan, Prima Ylle- och Bomullsgarner.**
BILLIGA PRISER.

BRÄUTIGAMS KONDITORI

REKOMMENDERAS

tindrande blicken glider boit till bor-
den, där de sitta, som lyckan på det-
ta sätt varit huld, leker med deras
dyrbara pälsverk, deras blixtrande
juveler. Och förstulet tas, miniatur-
spegeln upp ur handväskan som en
försäkran om de förträffliga fram-
tidsutsikterna, ordnas en lock vid
örat och gives hatten en liten till-
rättvisande puff för att den skall
få just den allra klädsammaste lut-
ningen.

De ännu unga, för vilka dock de
första åren redan försvunnit in i det
oåterkalleligen förflutna, utan att
den väntade lyckan hunnit fram, ha
fått som ett stänk av osäkerhet i den
en gång så segervissa blicken. Kan-
ske — tänk om —

Denna osäkerhet har blivit till
visshet hos dem, som äro på andra
sidan ungdomen. Livet skall icke
förverkliga drömmen om ett genom
giftermål vunnet eget hem, om väl-
stånd, bekymmerslöshet och lycka,
utan skall ge ensamhet och en aldrig
avkopplad självförsörjningsplikt.

Varför ter sig den definitiva hän-
visningen till arbetet som det enda
stödet i livet så skrämmande för fler-
talet kvinnor? Ur vilka dunkla djup
stiger denna oro, denna fruktan för
den egna kraftens otillräcklighet,
för väntande svårigheter, för miss-
lyckande, för växande bekymmer?

Är det ett arv från våra oldmöd-
rar. Dröjer det alltjämt i våra sin-
nen kvar något av den fasa de kände
för att stanna på överblivna kartan,
att bli gamla mamseller som levde
på nåder hos anförvanter eller mödo-
samt knagglade sig fram på något
uselt avlönat arbete? Är det detta
som gör, att vi räkna med giftermål-
let som något alldeles självfallet och
betrakta ungdomens självförsör-
jningsarbete som något tillfälligt och
oviktigt för vilket ingen grundlig ut-
bildning erfordras och vilket icke be-
höver tagas vidare seriöst, icke ledas
mot något bestämt och högt satt mål?

Skall det männe dröja mycket länge,
innan de unga flickorna se på ar-
betet med samma glada förtröstan
och förväntan som de unga männen,
då de taga försörjningsplikten som
självfallet och giftermålet som en
lycklig möjlighet, då de i arbetet lik-
som i giftermålet se ett medel att
skaffa sig ett eget hem, en säker
bärgning, en god social ställning?

Musiken spelar, men ansiktsmas-
kerna falla icke, besvara icke frågan.
Crayon.

På vägen hem träffade han i Rosen-
hof Moritz Deideles med sin ny-
gifta fru under armen. Hennes axel
hade icke blivit mindre hög, eller
hennes granna kläder mindre skri-
kande. De oskåna, skarpa dragen
uttryckte ett brutalt medvetande om
pänningens makt. Moritz skred med
värdighet bredvid henne, värdighe-
ten hos den framgångsrike finans-
mannen, och i de melankoliska, mör-
ka ögonen låg ett sällsamt trots,
trots hos den, som vet, att intet
mer kan hindra honom på hans bana,
sedan han trampat på det, som var
dyrast för hans hjärta.

"Ja, alla de från Rosenhof!"
tänkte baronen. "Hur de stigit upp
ur djupen för att erövra världen,
somliga med andra utan moral. Men
det underbaraste förkroppsligandet
av denna hemlighetsfulla och ur dju-
pets dolda källor uppstigande kraft
blev dock Julia."

Baronens blick föll på Belladonna
på hans komposthögd. Med en
hastig rörelse böjde han sig och
ryckte upp blomman med rötterna.

Hade han verkligen en gång lik-
nat den döda vid denna giftblomma?

Kraftuttrycket.

Det är fruktansvärt vad svenska
folket svär! Och det fruktansvär-
daste är hur ointelligent det sker.
Utän mening, utan ett begrepp om
valören fogas endast det ena must-
gärdet till det andra i en konver-
sation vars make i innehållslöshet
man ej skall finna mellan Skåne och
till Kap Goda Hopp.

Om svordomen i denna form är
ett avskyvärt ont, en plåga för med-
människorna kan däremot kraftut-
trycket såsom en väl anbragt deko-
ration i språket ej anses helt och
hållet förkastligt. Det finns till och
med personer, som kunna använda
det på ett verkligt elegant och må-
lande sätt. Det glider med sådan
abandon och finess in i deras konver-
sation i övrigt att man knappast
hinner märka eller åtminstone inte
förarga sig över det.

Det finnes även vissa bestämda
tillfällen då det tyckes oemotstånd-
ligt. Vid stark uppbrusning flyger
det sålunda ur somliga såsom koken
ur den jäsande flaskan. För
att uttrycka en stark häpnad eller

Stor sortering av goda
Fick- och Ur
Armbands-GLASÖGON.
C. A. PATERSON
Kungsgatan 13.

Skolkostymer

Trevlig nyhet i
sportmodell med ra-
ka byxor från

Kr. 19:—

Kavajkostym i mo-
dernt fiskbensmön-
ster, utmärkt kvali-
tet från

Kr. 35:—

Berlin's

FISKTORGET

Tel. barnavdelningen 13865.

Icke belladonna var hennes symbol,
snarare julrosen, som ur vinter och
mörker kommer fram, just då man
tror sig icke kunna hoppas på någon
enda blomma, och som fröjdar vär-
lden med sin underbara skönhet.
Han beslöt att försiktigt gräva
upp sin julros och plantera den på
den dödas grav — blomsterundret
på människoundrets grav.

SLUT.

**Fröken S. Ericsons välkända
Klädeslager,**

som på grund av rasht vidgad om-
sättning växt ur sin lokal, Järntor-
get 6, har överflyttats till nya mot
utrymmesbehovet svarande stora
lokaler, Kungsgatan 32, där alltså
de gamla kunderna återfinna denna
sin omtyckta affär och nya kunder
kunna göra dess angenäma bekant-
skap.

FÄRSKT och RÖKT
Renkött, Höns, Kyckling
samt allt slags Vildt till
dagens lägsta priser uti
E. Björks Vildtaffär
Tel. 16 48, 208 34. St. Saluhallen 1.

Färska **Grönsaker** och **Blommor** dag-
ligen, från **Fridkulla** och **Sofielund**,
hos
N. L. Blomberg
TRÅGÅRDSHALLEN. Tel. 7225.

Amalia Gustafssons
Saluhallen 21—23
förstklassiga **Charkuterivaror**
rekommenderas. Tel. 1976.

Effektivaste
avmagrings-
badsalt
inkommet

beundran infinner det sig även ofta
helt spontant.

Men det är en himmelsvid skill-
nad mellan bruket och missbruket av
kraftiga ord. Lika djupt som man
måste avsky det senare, lika omöjligt
måste man anse det vara att helt och
hållet utrota det förra. Alla vär-
ldens språk äga kraftuttryck och all
världens litteratur har använt dem.
Varje nation har tagit dem i bruk
såsom en slags kryddor vid enastän-
dande tillfällen i sitt dagliga tal —
den svenska allenast frossar i deras
missbruk.

Opponent.

Vackra och Möbler
solida stil

Gripsholms och andra
gamla modeller
såväl som moderna tillverkas. Provmöbler
finnas. Fotografier sändas.
L. J. LARSSONS SNICKERIAFFÄR
Telef. 106. Mariefred.
Härliga sjuresor och bilturer.

Böcker Bindas Billigt

Vanförestaltens Yrkesskola
Tel. 236 — 11510.

Kjellmers
Damskrädderi

& **Kappmagasin,**
rekommenderas.
Förstklassigt arbete. Låga priser.
Carl Johansgat. 9. Tel. 45968.

Nyutkomna böcker.

J. A. Lindblads förlag, Uppsala:
Paul Keller: Hubertus. En
skogsroman, översatt från tyska origi-
nallets 132:a upplaga av Sigrd
Elmblad. Pris: häftad kr. 4,50.
kloth. 6,25.

**Helene Christaller: Över
djupen.** Bemyndigad översättning
från tyskan av Gunhild Tegen. Pris:
häftad kr. 3,50.

**Ernst Zahn: Apotekaren i
Weltwil.** Bemyndigad översättning
från originalets 99:e tusende av Hu-
go Hultenberg. Pris: häftad 6,50,
klothband 8,25, halvfranskt band 12
kronor.

**Algot Lindmark: Ingvar
Fryle.** Svensk originalroman. Pris
4 kr.

Ungdomens julrosor. Pris kr. 1,25.
Sveriges vär. Julnummer. Pris
40 öre.

Julbloss. Pris 60 öre.
Hippo. Illustrerad barnberättelse
av Louis Moe. Pris kr. 3,50.

Pojkarnes äventyrsbok julen 1923.
Pris häft. 1 kr., inb. kr. 1,75.

I Rosengård, flickornas bok V.
Pris häft. 1 kr., inb. kr. 1,75.

Nu är det jul igen, 12 årg. Pris
40 öre.

Praktiska Hushållsskolans
Småbröd och Kakor samt
Längedragbröd
säljes varje lördag i

Smör- och Ostaffären Bazar Alliance Nr 60
Butiken är vid ingången från Bazar-
gatan mitt emot Lax- och Konsert-
affären Nr 55.
Tel. 4570 till begge butikerna.
A. MAGNUSSON.

DAMER!

Köp Edra Skodon
där Ni får största urval, modernaste
varor, lägsta priser, nämligen hos

Bedströms
10 Södra Larmgatan 10
Linnégatan 11. Karl Gustafsgatan 57.

BREVLÅDA.

Prenumerant i Stockholm. På fö-
rekommen anledning meddelas här-
med att prenumeration å Kvinnornas
Tidning kan verkställas å närmaste
postkontor på varje ort över hela
landet. Rörande särskilda förfråg-
ningar från i Stockholm bosatta lä-
sare och prenumeranter besvaras
dessa av tidningens ombud därstä-
des, fröken Ester Nordhammar, tel.
137 68.

Efter klockan åtta. Vi kunna icke
upptaga detta fall bland tusen. Frå-
gan är ett bottenlöst hav — och vi
ha ingen lust att drunkna däri.

Sömmerska. Så resonerar blott
dughligheten. Vi tacka er uppriktigt!

Fru M. E.—n, Skara. De omskriv-
na numren finnas ännu kvar och
kunna rekvideras från vår tidnings
exp., Vallgatan 27, Göteborg.

En som blivit glad. Varmt tack
för er sympatiska skrivelse. Den
gjorde så många glada som "hela
redaktionen" omfattar.

E—n O—g. Vi äro gammalmodi-
ga nog att tro naturens paradis vara
det bästa för ofördärvade sinnen.

Fru Warg. Ack ni måtte icke
känna oss! Få vi sända Er en sam-
ling skall Ni snart finna den kraf-
tigt talande anledningen till vårt av-
slag.

Felicia. Vårt tack för de sända
bidragen, vilka antagas.

Nyfiken. Ni undrar hur en tid-
ning "göres", och antar att det måtte
vara "oerhört invecklat". Vårt svar
skall komma i en artikel.

LINOLEUM
LIGSTA
PÅSPLÅS
STÖSTA
UDVAL
GÖTEBORGS LINOLEUMFABRIK
PETERS, FRANZEN & CO
KUNGL. HÖF-
V. S. SP. PLÅS
TELEFONER: 13095, 8200-1899

Arla Mjolk
Distribution på glasflaskor.
Tel. 407 81, 45699